

Poli Jacobsen:

GUD KANN OG YNSKIR AT GRØÐA

– Guds hjartalag er at gera menniskjum væl. Eg ivist ikki í, at Gud grøðir enn í dag, hóast ikki øll, vit biðja fyri, blíva grødd, sigur Poli Jacobsen, úr samkomuni Lívsins Orð

DANJAL AV RANA

Eg trúgvi, at Gud grøðir í dag, og eg trúgvi, at Gud vil grøða, at hann ynskir at grøða í dag, sigur Poli Jacobsen, samkomuleiðari í Lívsins Orð í Saltangará.

Hjá honum er eingin ivi. Gjøgnum nógv ár sum virkin í samkomulívi hevur hann sæð nógv menniskju blíva grødd eftir forbøn.

– Gud grøðir, tí hann elskar menniskju. So einfalt er tað. Jesus er opinberingin av Gudi. Við at hyggja at lívi Jesusar síggja vit, hvat Gud vil, hvat hansara hjartalag er. Gud ynskir at bjarga menniskjum bæði so og so. Hann ynskir at hjálpa, bæði líkamliga og mentalt, sigur Poli Jacobsen.

Sannføringin hjá samkomuleiðaranum er sum vera man grundað á Bíbliuna. Hann greiðir frá, at gjøgnum alt lív Jesusar er heilt greitt, at ein stórur partur av hansara tænastu er at grøða tey sjúku.

– Fleiri støð í Nýggja Testamenti síggja vit smáar saman-

dráttir av, hvat Jesus gjørdi. Trý orð ganga aftur og aftur. Hann lærði, prædikaði og grøddi øll,

sum komu til hansara. Í eini søgu skrivar mattheus, at Jesusi tókti hjartaliga synd í fólkinum,

og grøddi tey. Einasta fortreytin fyri at fáa hjálp frá Jesusi var, at tú hevði ein tørv, og at tú komst

til hansara, greiðir Poli Jacobsen frá.

Gud grøðir í dag

Eitt er, at Jesus, sonur Guds, kundi grøða menniskju, men er nøkur orsök at halda, at hetta skal kunna henda tann dag í dag?

– Ja, tað haldi eg heilt víst. Vit síggja longu í evangeliunum og ápostlasøguni, at onnur enn Jesus biðja fyri fólki og tey gerast frísk. Jesus sendi lærisveinarnar út at gera tað sama sum hann, at leggja hendurnar á tey sjúku, og tey skuldu blíva frísk, sigur Poli Jacobsen. Tað er nevnið til leggja til merkis, at evangelisturin Lukas, sum eisini skrivaði Ápostlasøguna, sjálvur var lækni. Mett verður, at okkurt um ein triðingur av tekstinum í Ápostlasøguni er um grøðingar, umframt onnur undur.

– Vit síggja eisini, at hetta ikki er avmarkað til upprunaligu lærisveinarnar heldur. Elstu kirkjufedrarnir siga eisini frá grøðingum og allan vegin upp gjøgnum kirkjusøguna síggja